

दानिएलचे पुस्तक - एकशे सत्याहत्तरावा क्रमांक

१,४४,००० लोकांवरचा शिकका: दानिएलच्या दर्शनातून आणि भविष्यसूचक प्रतीकात्मकतेतून मिळणारी अंतर्दृष्टी

Jeff Pippenger
2024-04-07

दानियेलाला दहाव्या अध्यायात तीन वेळा स्पर्श झाला; पहिल्या आणि शेवटच्या वेळी गॅब्रिएलने, आणि मधला स्पर्श ख्रिस्ताकडून झाला. हाच तो मधला स्पर्श होता ज्यावेळी दानियेलाला आपल्या भ्रष्टतेची जाणीव सर्वाधिक तीव्रतेने झाली, कारण सत्याचा मधला मार्गचिन्ह बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करतो. दानियेलाला दुसऱ्यांदा स्पर्श करणारा मिखाएलच होता, कारण एकवीस दिवसांच्या शेवटी तो उतरून आला होता.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अकराव्या अध्यायातील ते दोन साक्षीदार रस्त्यावर मृतावस्थेत पडून असतात त्या साडेतीन प्रतीकात्मक दिवसांच्या शेवटी, एक आवाज त्या दोन साक्षीदारांना पुनरुत्थित करतो. पुनरुत्थान घडवून आणणारा तो प्रधानदूताचा आवाज आहे. दानियेल ग्रंथाच्या दहाव्या अध्यायातील बाविसाव्या दिवशी मिखाएलाचे अवतरण २०२३ मधील त्या दोन साक्षीदारांच्या पुनरुत्थानाशी सुसंगत ठरते. ते दोन साक्षीदार रस्त्यावर मृतावस्थेत पडलेले असताना, यहेज्केलाला त्यांच्या विखुरलेल्या हाडांचे दर्शन दाखविण्यात आले आणि दरीतील ती मृत, कोरडी हाडे पुनरुत्थित होऊ शकतील काय, असे त्याला विचारण्यात आले; आणि यहेज्केल एवढेच उत्तर देऊ शकला, "हे प्रभो, तू जाणतोस."

त्यानंतर यहेज्केलला त्या हाडांबद्दल भविष्यवाणी करावयास सांगण्यात आले; त्याने तसे केले, आणि त्याने तसे करताच ती एकमेकांशी जुळून रचली गेली, तरीसुद्धा त्यांच्यात जीवन नव्हते. यहेज्केलची पहिली भविष्यवाणी म्हणजे त्या हाडांना एकत्र गोळा करणे होय; परंतु त्या हाडांना सैन्यरूपाने पुनरुत्थित करण्यासाठी दुसरी भविष्यवाणी आवश्यक होती. यहेज्केलची दुसरी भविष्यवाणी ही तिसऱ्या धिक्काराची भविष्यवाणी होती, जी त्या हाडांना जीवन देणाऱ्या चार वाऱ्यांनी प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविली आहे. पहिला आदाम परिपूर्ण निर्माण करण्यात आला होता, परंतु नंतर त्याने पाप केले आणि मृत्यू आपल्या सर्व संततीवर आणला. यहेज्केलच्या मृत हाडांचे पुनरुत्थान आदामाच्या त्याच्या परिपूर्ण अवस्थेतील निर्मितीशी समांतर आहे, कारण आदाम प्रथम घडविला गेला, आणि मग परमेश्वराने त्याच्या नाकपुड्यांत जीवनाचा श्वास फुंकला.

याचा अर्थ असा नाही की दोन साक्षीदारांना पुन्हा जिवंत केले जातात तेव्हा त्यांना तेजोमय देह प्राप्त होतात, कारण ते दुसऱ्या आगमनापर्यंत घडत नाही; परंतु त्यांचे पुनरुत्थान दानियेलाच्या कारणकारक "marah" दर्शनाशी समांतर आहे, जेव्हा ते नंतर ज्या प्रतिमेकडे पाहतात तिच्याच प्रतिमेत रूपांतरित केले जातात. ओळीवर ओळ, मुद्रांकनाची प्रक्रिया भविष्यवाणीच्या साक्षीद्वारे अत्यंत काळजीपूर्वक मांडण्यात आली आहे.

प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये, "साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा" त्या दोन साक्षीदारांमध्ये "प्रविष्ट झाला," आणि मग "ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि त्यांना पाहणाऱ्यांवर मोठी भीती पडली," आणि त्यानंतर "स्वर्गातून त्यांना मोठा आवाज झाला, जो म्हणाला, येथे वर या. आणि ते मेघात स्वर्गात वर गेले; आणि त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले."

प्रथम, आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला; नंतर ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि जेव्हा ते उभे राहिले, तेव्हा त्यांच्या मृत्यूवर पूर्वी आनंद मानणाऱ्या त्यांच्या शत्रूंवर भय आले. त्यानंतर एक वाणी त्यांना वर बोलावते, आणि त्यांच्या शत्रूंना तो प्रसंग दिसतो. यहेज्केलच्या बाबतीत, प्रथम त्यांची दरीत विखुरलेले आणि मृत असे ओळख पटते; मग त्यांना एकत्र आणणारी भविष्यवाणी घोषित केली जाते; त्यानंतर दुसरी भविष्यवाणी त्यांना एका बलवान सैन्याप्रमाणे उभे करते. दानियेलच्या बाबतीत, तो प्रथम दोन वर्गांचा विभेद निर्माण करणारे महान दर्शन पाहतो, आणि त्यानंतर त्याला

तीन वेळा स्पर्श केला जातो.

पहिल्यांदा त्याला स्पर्श झाला तेव्हा त्याच्यात काहीही शक्ती नव्हती; तो गाढ झोपेत होता, आणि त्याचे मुख जमिनीकडे होते. झोप ही मृत्यूचे प्रतीक आहे. तरीही त्याने बोललेले शब्द ऐकले.

याचे आश्चर्य मानू नका; कारण ती वेळ येत आहे, ज्यामध्ये कबरींमध्ये असलेले सर्व त्याचा आवाज ऐकतील.
योहान 5:28.

त्यानंतर गॅब्रिएलाने दानिएलाला हातांवर व गुडघ्यांवर आणले, आणि मग त्याला उभे राहण्याची आज्ञा केली; तो थरथरत असला तरी तो उभा राहिला. त्यानंतर त्याने गॅब्रिएलाचे शब्द ऐकले, परंतु तो मुका राहिला. यहेज्केलानेही ख्रिस्ताचे दर्शन पाहिले होते, आणि त्यातूनही घटनांची अशीच एक समान मालिका घडून आली.

आणि त्यांच्या मस्तकांवरील आकाशमंडळाच्या वर सिंहासनाच्या स्वरूपाची एक प्रतिमा होती, जणू नीलमणीसारखी दिसणारी; आणि त्या सिंहासनाच्या स्वरूपावर वरती मनुष्याच्या स्वरूपासारखी एक प्रतिमा होती. आणि मी अंबरासारखा रंग पाहिला, जणू त्याच्या आत सर्वत्र अग्नीचे स्वरूप होते; त्याच्या कटीप्रदेशाच्या स्वरूपापासून वरपर्यंत, आणि त्याच्या कटीप्रदेशाच्या स्वरूपापासून खालपर्यंत, मला जणू अग्नीचे स्वरूप दिसले; आणि त्याभोवती सर्वत्र तेज होते. पावसाच्या दिवशी मेघात जो धनुष्याचा देखावा दिसतो, तसा त्या सभोवतालच्या तेजाचा देखावा होता. हे परमेश्वराच्या गौरवाच्या प्रतिमेच्या स्वरूपाचे दर्शन होते. आणि जेव्हा मी ते पाहिले, तेव्हा मी उपडा पडलो; आणि बोलणाऱ्याचा आवाज मी ऐकला. आणि तो मला म्हणाला, मनुष्यपुत्रा, आपल्या पायांवर उभा रहा, आणि मी तुझ्याशी बोलेन. आणि जेव्हा तो माझ्याशी बोलला, तेव्हा आत्मा माझ्यामध्ये आला आणि त्याने मला माझ्या पायांवर उभे केले, म्हणजे मी माझ्याशी बोलणाऱ्याचे ऐकले.
यहेज्केल १:२६-२:२.

त्या दर्शनामुळे यहेज्केल आणि दानिएल हे दोघेही धुळीत नम्र करण्यात आले, आणि ते भूमीवर पालथे पडले. त्या अवस्थेतही त्यांनी प्रभूचा शब्द ऐकला; आणि त्यांना सांगितलेले शब्द ऐकण्यासाठी दोघांनाही उभ्या स्थितीत आणण्यात आले, आणि जेव्हा त्यांनी ते शब्द ऐकले तेव्हा “आत्मा त्यांच्यात प्रवेशला.” पवित्र आत्म्याद्वारे पोहोचविलेल्या देववचनाच्या स्वीकाराने दैवीत्वाचे संयोगकार्य सिद्ध होते. “वचन” हेच ते माध्यम आहे, जे मानवतेमध्ये दैवीत्व संचारित करते. गॅब्रिएलने दानिएलला अकराव्या अध्यायात दिलेल्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाची गांभीर्यता आणि महत्त्व समजण्यासाठी हे सत्य ओळखले गेले पाहिजे. अकराव्या अध्यायात दर्शविलेला भविष्यवाणीचा इतिहास हा तो मार्ग आहे, ज्याद्वारे पवित्र तेल शहाण्या कुमारांकरिता पोहोचविले जाते.

यहेज्केलाच्या बाबतीत, त्याला तत्क्षणी अशी आज्ञा दिली जाते की त्याने लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमला एक संदेश सादर करावयाचा आहे; तथापि, यहेज्केलाला आरंभीपासूनच कळविण्यात येते की लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझम त्याचे शब्द ऐकणार नाही, कारण ते बंडखोर घराणे आहे. यहेज्केलाचा अनुभव हा सहाव्या अध्यायातील यशयाच्या अनुभवाप्रमाणेच आहे; आणि म्हणून दोन साक्षीदारांच्या आधारावर, जेव्हा देव दानिएलाला झोपेतून जागे करतो, जी मृत्यूचे प्रतीक आहे, तेव्हा दानिएलाला लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या बंडखोर घराण्यासाठी एक संदेश दिला जातो; परंतु ते ऐकणार नाहीत.

त्यानंतर दानियेलास दुसऱ्यांदा स्पर्श केला जातो, तो स्वतः ख्रिस्ताकडून; ज्याने यशयाच्या ओठांना वेदीवरील निखाऱ्याने स्पर्श केला होता, त्याचप्रमाणे तो दानियेलाच्या ओठांनाही स्पर्श करतो. तेव्हा दानियेल बोलू शकला, परंतु तो अजूनही निर्बल होता आणि त्याच्यात अजूनही श्वास नव्हता. यहेज्केलाच्या मते, “चार वाऱ्यांचा” संदेश आल्यावर श्वास येतो; ही यहेज्केलाची दुसरी भविष्यवाणी होती. चार वाऱ्यांबाबत यहेज्केलाची भविष्यवाणी दानियेलाच्या तिसऱ्या स्पर्शाशी सुसंगत आहे, कारण तेव्हाच हाडांमध्ये श्वास येतो आणि ती एक बलवान सेना म्हणून उभी राहतात. दानियेलाच्या तिसऱ्या स्पर्शातच तो बळकट केला जातो.

१८ जुलै, २०२० रोजी, देवाचे अंतिम-दिवसांतील लोक विखुरले गेले आणि दृष्टांतातील विलंबाच्या काळात प्रवेशले. शिवकामोर्तब करण्याचा इतिहास २२ ऑक्टोबर, १८४४ पासून १८६३ च्या बंडापर्यंतच्या इतिहासात स्पष्ट करण्यात आला होता. तेथील इतिहासरेषेचे प्रतिनिधित्व ११ सप्टेंबर, २००१ पासून रविवार कायद्यापर्यंत अध्यारोपित होते, परंतु ते १८ जुलै, २०२० पासून रविवार कायद्यापर्यंतच्या इतिहासावरही अध्यारोपित होते. ही भविष्यवाणीपर घटना या वस्तुस्थितीवर आधारलेली आहे की प्रतीकांना एकापेक्षा अधिक अर्थ असतात, आणि ज्या संदर्भात ते लागू केले जातात त्या संदर्भावरून त्यांचा अर्थ निश्चित केला जातो.

जेव्हा आपण त्या तिन्ही देवदूतांपैकी कोणत्याही एकाच्या आगमनाचा व कार्याचा विचार करतो, तेव्हा ते घटनांच्या त्याच क्रमाने नियंत्रित असतात. त्यांचे आगमन त्या बिंदूवर होते, जेव्हा त्यांच्याशी संबंधित भविष्यवाणीचे उघडकरण होते. ती भविष्यवाणी तीन टप्प्यांवर रचलेली असते: तिचे आगमन, तिचे सामर्थ्यप्राप्त होणे, आणि तिच्या शेवटी बंद दार. इतिहासामध्ये इतरही मार्गचिन्हे असतात, परंतु त्या तिन्ही देवदूतांपैकी कोणत्याही एकाच्या आगमनाशी संबंधित परीक्षेची तीन मार्गचिन्हे यांपैकी पहिले मार्गचिन्ह ते असते, जिथे एखादी भविष्यवाणी उघड केली जाते. जी संदेशवार्ता उघड केली जाते ती एका पुष्टीद्वारे सामर्थ्यप्राप्त होते, आणि ती पुष्टी व ते सामर्थ्यप्रदान मग त्या इतिहासातील पुरुष व स्त्रिया यांची परीक्षा घेतात. त्या इतिहासाचा निष्कर्ष असा एक कसोटी-प्रमाण निर्माण करतो, जे दर्शविते की तिसऱ्या परीक्षेच्या वेळी उभे असलेले लोक शहाणे आहेत की मूर्ख.

११ सप्टेंबर २००१ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासामध्ये तुम्ही तीन देवदूत ओळखू शकता. पहिला ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आला, दुसरा १८ जुलै २०२० रोजी आला, आणि तिसरा लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यावेळी (लिटमस चाचणी) येतो. २२ ऑक्टोबर १८४४ हे ११ सप्टेंबर २००१ याच्याशी संरेखित होते, १८५६ हे १८ जुलै २०२० याच्याशी संरेखित होते, आणि १८६३ हे रविवारच्या कायद्याशी संरेखित होते. असे असले तरी, २२ ऑक्टोबर १८४४ ते १८६३ हा कालखंड देखील १८ जुलै २०२० पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या कालखंडाशी संरेखित होतो, कारण १८ जुलै हा शिवकामोर्तबाच्या इतिहासातील दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचा दिवस होता. पुढील इतिहास अजूनही योग्य रीतीने केवळ कोणत्याही देवदूताच्या वाटचिन्हांप्रमाणेच ओळखला जातो.

१८ जुलै, २०२० रोजी, त्या पिढीची परीक्षा घेण्यासाठी एक सत्य उन्मोचित करण्यात आले. त्या इतिहासातील दुसरे पाऊल म्हणजे जेव्हा दोन साक्षीदार पुनरुत्थित होतात ते होय. त्यानंतर, त्या वेळी प्रकट केलेला प्रकाश ते स्वीकारतील की नाही, याबाबत त्यांची परीक्षा होते; आणि तेच आता घडत आहे. मग रविवारच्या कायद्याच्या वेळी (निर्णायक कसोटीच्या वेळी), कोण शहाणी कुमारी आहे आणि कोण नाही, हे प्रकट होईल. जेव्हा आपण या इतिहासाचा विचार केवळ एका एकमेव देवदूताच्या रचनेप्रमाणे करतो, आणि मग २२ ऑक्टोबर, १८४४ पासून १८६३ मधील बंडापर्यंतचा इतिहास १८ जुलै, २०२० पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासावर अध्यारोपित करतो, तेव्हा आपण असे आढळून येते की १८४९ मध्ये, सिस्टर व्हाइट यांनी ओळखले की प्रभुने आपल्या लोकांच्या अवशेषांना एकत्र करण्यासाठी पुन्हा आपला हात पुढे केला होता.

२२ ऑक्टोबर १८४४ पासून १८४९ पर्यंत देवाची प्रजा विखुरलेली होती. १८५० मध्ये त्यांनी हबक्कूकच्या दोन तक्त्यांपैकी दुसरा तयार केला. १८५१ च्या जानेवारीमध्ये ते Review मध्ये त्या नवीन चार्टची जाहिरात करित होते. देवाची प्रजा विखुरलेली होती, आणि तिसरा देवदूत प्रकाश घेऊन आला. मग देवाने त्यांना पुन्हा एकत्र करणे सुरू केले, आणि १८४२ मध्ये जसे त्याने केले होते तसेच, त्यांनी ज्या संदेशाची घोषणा करावयाची होती त्याचे एक दृश्यात्मक प्रतिरूप त्याने मग पुरविले. २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी जो प्रकाश आला तो ज्ञानाची वाढ होती, आणि त्याच्या मार्गदर्शनाखाली तो विकसित होत राहिला; आणि १८५६ मध्ये त्या प्रकाशाचा कळस सादर करण्यात आला. तो प्रकाश "seven times" वर होता, जे विल्यम मिलर यांनी प्रथम ओळखलेले पहिले प्रकाश होते, आणि ज्याचे प्रतिरूप २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी पूर्ण झालेल्या भविष्यवाण्यांपैकी एक म्हणून करण्यात आले होते.

१८५६ मधील "सात काळ" याविषयीचा प्रकाश हा पहिल्या देवदूताचा दूत असलेल्या मिलर याला देण्यात आलेल्या ज्ञानवृद्धीचा शेवट होता; परंतु तो २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी देण्यात आलेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम

प्रकाशाचाही शेवट होता. १८५६ मध्ये त्या प्रकाशाचा केलेला नकार हा १७९८ मध्ये उघडण्यात आलेल्या ज्ञानवृद्धीचाही नकार होता; तसेच २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी उघडण्यात आलेल्या ज्ञानवृद्धीचाही नकार होता; आणि तो अशांनी नाकारला, ज्यांनी त्या वेळी व त्या ठिकाणी फिलाडेल्फिया येथील अनुभवातून लाओदिकीया येथील अनुभवाकडे संक्रमण केले. १८६३ मधील बंड हे तिसरे, आणि लिटमस चाचणी ठरणारे, असे होते, जे “सात काळ” याविषयीचा प्रकाश दूर करणाऱ्या एका बनावट चार्टद्वारे प्रदर्शित झाले.

१९ एप्रिल १८४४ चा पहिला निराशाभंग देवाने १८४३ च्या अग्रदूतांच्या आलेखातील काही आकडेमोडीतील चूक आपल्या हाताने झाकून ठेवून पहिल्या देवदूताच्या फिलाडेल्फियन चळवळीवर आणला. १८ जुलै २०२० चा पहिला निराशाभंग तिसऱ्या देवदूताच्या लाओदिकीया चळवळीवर मनुष्यांनी २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी ख्रिस्ताने आपला हात स्वर्गाकडे उचलून “आता पुढे कालावधी राहणार नाही” अशी शपथ घेतली होती, या वस्तुस्थितीकडे दुर्लक्ष केल्यामुळे आणला. १८ जुलै २०२० रोजी एक संदेश उघड करण्यात आला, जो कुमारिकांच्या या पिढीची परीक्षा घेणार होता. जसे १८५० मध्ये झाले, तसेच २०२३ मध्ये प्रभूने १८ जुलै २०२० पासून रस्त्यात पडून मृत असलेल्या यहेज्केलच्या मृत हाडांना एकत्र जमविण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला. १८५१ पर्यंत संदेशाचे एक नवे दृश्यात्मक प्रतिनिधित्व प्रकट झाले, जे हबक्कूक अध्याय दोन येथील भविष्यवाणीची पूर्तता होते; अशा रीतीने हे ओळखले गेले की २०२३ नंतर प्रभूकडे उंचावण्यासाठी एक नवा जिवंत ध्वज असेल, ज्याचे प्रतिरूप हबक्कूकच्या दोन पट्यांमध्ये दर्शविले आहे.

हबक्कूकाच्या दोन पट्ट्या दहा आज्ञांच्या दोन पट्ट्यांद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविल्या गेल्या होत्या, तसेच पेंटेकोस्टच्या सणातील दोन हेलकाव्या अर्पणाच्या भाकऱ्यांद्वारेही. एक लाख चव्वेचाळीस हजार यांची ओळख प्रथमफल अर्पण म्हणून दिली आहे, आणि मलाखीमध्ये जे “पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे, जशा पूर्वकालीन वर्षात” असे अर्पणाचे प्रतिनिधित्व करतात ते हेच आहेत. ते हेलकाव्या अर्पणाप्रमाणे उंचावले जातात, जे सर्व जग पाहिल.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या जागृतीची सुरुवात एकत्र जमविण्यापासून होते, आणि ते एकत्र जमविणे देवाच्या वचनाद्वारे पूर्ण केले जाते; कारण यहेज्केलाची मृत हाडे, ती अजूनही मृत असतानाच, देवाचे वचन ऐकून एकत्र जमविली जातात. यहेज्केल त्या मानवी साधनाचे प्रतिनिधित्व करतो जे हाडांना एकत्र जमविणारा संदेश घोषित करते, जेव्हा प्रभू आपल्या उरलेल्या लोकांना एकत्र जमविण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे करतो. यशया, यिर्मया, दानियेल, योहान आणि यहेज्केल हे सर्व त्या मानवी घटकाची ओळख करून देतात जो मृत, कोरड्या हाडांपर्यंत दैवी संदेश पोहोचवितो.

हाडे एकत्र गोळा झाल्यानंतर, परिवीक्षेचा काळ संपण्याच्या अगोदरच उघडण्यात येणाऱ्या ज्ञानवृद्धीचे प्रभु प्रकटीकरण करतो, आणि ते ज्ञान “दानिएलच्या भविष्यवाणीचा शेवटच्या दिवसांशी संबंधित तो भाग” याने दर्शविलेले आहे. यहेज्केलच्या दुसऱ्या भविष्यवाणीत, जी ज्योती उघडण्यात येते ती तिसरी धिक्कारवाणी आहे; ती पूर्ववाऱ्याचा संदेश आहे, जो त्या हाडांत प्राण फुंकतो आणि कार्यकारणभावाने त्यांना एका प्रचंड सैन्याप्रमाणे उभे करतो. दानिएलास प्रकट केलेली ज्योती ही अकराव्या अध्यायातील उत्तराच्या राजाने दर्शविलेली ज्योती आहे. यहेज्केल आणि दानिएल मिळून “दानिएलच्या भविष्यवाणीचा शेवटच्या दिवसांशी संबंधित तो भाग” दर्शवितात, जो (पूर्व) वारा आणि (उत्तर) राजा यांची वार्ता आहे.

परंतु पूर्वेकडून व उत्तरेकडून येणाऱ्या वार्ता त्याला अस्वस्थ करतील; म्हणून तो मोठ्या क्रोधाने अनेकांचा नाश करण्यासाठी आणि त्यांचा पूर्णपणे संहार करण्यासाठी बाहेर पडेल. दानिएल ११:४४.

१८५६ मध्ये, प्रभूने आपल्या लोकांवरील शिक्कामोर्तबाचे कार्य पूर्ण करण्याचा हेतू धरला होता, परंतु त्यांनी बंड केले. त्यांना त्यांच्या लाओदिकीया स्थितीतून बाहेर काढण्यासाठी ज्या संदेशाचा उपयोग करण्याचा त्याचा उद्देश होता, तो लेवीयव्यवस्था सव्वीस अध्यायातील “सात वेळा” हा होता. जुलै, २०२३ मध्ये जेव्हा प्रभूने आपल्या लोकांना एकत्र करणे आरंभ केले, तेव्हा त्याने त्यांच्यासमोर पुन्हा एकदा “सात वेळा” हा संदेश ठेवला, आणि इतर गोष्टींबरोबरच हेही ओळख करून दिली की प्रतिरूपीय प्रायश्चित्तिनी जयंतीचा कर्णा वाजला पाहिजे होता, आणि त्याच वेळी सातवा

कर्णाही वाजला पाहिजे होता. जयंतीचा कर्णा हा “सात वेळा” याचे प्रतीक आहे, आणि सातवा कर्णा हा तिसरा हाय होय. जेव्हा मिखाएल दानियेल दहावा अध्यायामध्ये उतरला, तेव्हा दानियेल त्यांचे प्रतिनिधित्व करीत होता जे लेवीयव्यवस्था सव्वीस अध्यायातील प्रार्थनेचा अनुभव प्राप्त करतात, आणि जे दानियेल दुसरा अध्यायातील भविष्यवाणीतील गूढ रहस्य समजून घेण्याचा प्रयत्न करतात.

दानिएल त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांना देवाच्या आवाजाने एकत्र जमविण्यात आले आहे, आणि जे नंतर पूर्व व उत्तर यांचा संदेश घोषित करण्यासाठी बळकट होऊन आपल्या पायांवर उभे राहतात. ते लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यापर्यंत तो संदेश घोषित करीत राहतात. त्या सैन्याला उभे करण्याची प्रक्रिया ही भविष्यवाणीचा अत्यंत सविस्तर विषय आहे, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या परिपूर्तीत देवत्व मानवतेशी संयुक्त होऊ लागण्याचा बिंदू, दानिएल अकरा अध्यायातील अकराव्या वचनात दर्शविलेल्या इतिहासात प्रारंभ झाला. दानिएल अकरा अध्यायातील पहिल्या वचनापासून सोळाव्या वचनापर्यंत दर्शविलेला इतिहास चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहास परिपूर्ण करतो, म्हणजे “दानिएलच्या भविष्यवाणीतील शेवटच्या दिवसांशी संबंधित तो भाग.”

जेव्हा आपण दानियेल अकरा अध्यायातील तेराव्या ते पंधराव्या वचनांचा विचार करण्यास प्रारंभ करतो—ज्यांची प्रथम पूर्तता इ.स.पूर्व २०० मध्ये पानियमच्या युद्धात झाली—तेव्हा या वचनांचे महत्त्व समजून घेणे अत्यावश्यक आहे. पानियम हे तीन प्रतिनिधी युद्धांपैकी तिसरे आहे. पहिले युद्ध १९८९ मध्ये पोपसत्ता आणि तिची प्रतिनिधी सेना, संयुक्त संस्थाने, यांच्या विजयाने समाप्त झाले. पुढील युद्ध, जे अकरावे आणि बारावे वचन यांनी दर्शविले आहे, आणि ज्याची पूर्तता राफियाच्या युद्धाने झाली, त्यात दक्षिणेचा राजा (रशिया) उत्तरेच्या राजाला आणि त्याच्या प्रतिनिधी सेनेला युद्धेमध्ये पराभूत करील. तिसरे युद्ध पहिले युद्ध जसे होते तसेच असेल, ज्यात पोपसत्ता (उत्तरेचा राजा) साम्यवादावर (संयुक्त राष्ट्रसंघ) तिच्या प्रतिनिधी सेनेसह (संयुक्त संस्थाने) विजय मिळवील. परंतु तिसरे प्रतिनिधी युद्ध, जे पानियमचे युद्ध आहे, ते तिसरे महायुद्ध देखील आरंभ करील.

पुढील लेखात आपण हा अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

“जसे चाकांसारख्या गुंतागुंतीच्या हालचाली केरुबांच्या पंखांखालील हाताच्या मार्गदर्शनाखाली होत्या, तसेच मानवी घटनांच्या गुंतागुंतीच्या घडामोडी दैवी नियंत्रणाखाली आहेत. राष्ट्रांच्या संघर्ष व कल्लोळाच्या मध्येमध्ये, केरुबांवर विराजमान असणारा अजूनही पृथ्वीच्या व्यवहारांचे मार्गदर्शन करीत आहे.

“ज्या राष्ट्रांनी एकामागून एक आपल्या नेमून दिलेल्या काळात व स्थानी स्थान घेतले, आणि नकळत त्या सत्याची साक्ष दिली ज्याचा अर्थ त्यांनाच ज्ञात नव्हता, त्या राष्ट्रांचा इतिहास आपल्याशी बोलतो. आजच्या प्रत्येक राष्ट्राला आणि प्रत्येक व्यक्तीला देवाने आपल्या महान योजनेत एक स्थान नेमून दिले आहे. आज मनुष्य व राष्ट्रे त्या व्यक्तीच्या हातातील लंबरेषेने मोजली जात आहेत, जो कधीही चूक करत नाही. सर्वजण आपल्या स्वतःच्या निवडीने आपले भाग्य ठरवीत आहेत, आणि देव आपल्या उद्दिष्टांच्या सिद्धीसाठी सर्व गोष्टींवर अधिराज्य गाजवीत आहे.”

“महान ‘मी आहे’ याने आपल्या वचनात जी इतिहासरेषा निश्चित केली आहे, भूतकाळातील अनंतकालापासून भविष्यकालातील अनंतकालापर्यंत भविष्यवाणीच्या साखळीत कडीमागून कडी जोडीत, ती आज युगांच्या प्रवाहात आपण कोठे आहोत हे आपल्याला सांगते, आणि येणाऱ्या काळात काय अपेक्षित असू शकते हेही कळविते. वर्तमान काळापर्यंत जे काही घडणार असल्याचे भविष्यवाणीने पूर्वकथन केले होते, ते सर्व इतिहासाच्या पानांवर नोंदले गेले आहे; आणि जे काही अजून येणे बाकी आहे, तेही आपल्या क्रमाने पूर्ण होईल, याची आपण खात्री बाळगू शकतो.”

“सत्यवचनात सर्व पृथ्वीवरील राज्यसत्तांचा अंतिम पराभव स्पष्टपणे पूर्वसूचित करण्यात आला आहे. इस्राएलच्या शेवटच्या राजावर देवाकडून न्यायनिर्णय घोषित करण्यात आला तेव्हा उच्चारित केलेल्या भविष्यवाणीत हा संदेश देण्यात आला आहे:

“प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: मुकुट काढून टाक, आणि किरीट उतरवून घे: ... जो नीच आहे त्याला उंच कर, आणि जो उंच आहे त्याला खाली आण. मी ते उलथून टाकीन, उलथून टाकीन, उलथून टाकीन; आणि ज्याचा तो हक्क आहे तो येईपर्यंत ते राहणार नाही; आणि मी ते त्याला देईन.’ यहेज्केल 21:26, 27.”

इस्राएलपासून काढून घेतलेला मुकुट अनुक्रमे बाबेल, मेदो-पर्शिया, ग्रीस, आणि रोम या राज्यांकडे गेला. देव म्हणतो, ‘तो यापुढे राहणार नाही, जोपर्यंत ज्याचा तो अधिकार आहे तो येत नाही; आणि मी तो त्याला देईन.’

“तो काळ समीप आला आहे. आज काळाची चिन्हे जाहीर करीत आहेत की आपण महान व गंभीर घटनांच्या उंबरठ्यावर उभे आहोत. आपल्या जगातील सर्व काही आंदोलनात आहे. आपल्या डोळ्यांसमोर त्याच्या आगमनापूर्वी घडणाऱ्या घटनांविषयी तारणाऱ्याची भविष्यवाणी पूर्ण होत आहे: ‘तुम्ही युद्धे व युद्धांच्या अफवा ऐकाल.... कारण राष्ट्र राष्ट्रविरुद्ध, आणि राज्य राज्याविरुद्ध उठेल; आणि निरनिराळ्या ठिकाणी दुष्काळ, रोगराई, आणि भूकंप होतील.’ मत्तय 24:6, 7.”

“वर्तमान काळ हा सर्व जीवित लोकांसाठी अत्यंत गंभीर स्वारस्याचा काळ आहे. शासक आणि राजकारणी, विश्वास व अधिकाराच्या पदांवर विराजमान असलेले पुरुष, सर्व वर्गातील विचारशील स्त्री-पुरुष, आपल्या सभोवती घडत असलेल्या घटनांकडे आपले लक्ष खिळवून आहेत. राष्ट्रांमध्ये विद्यमान असलेल्या ताणपूर्ण, अस्वस्थ संबंधांकडे ते लक्षपूर्वक पाहत आहेत. प्रत्येक पृथ्वीवरील घटकावर आधिपत्य गाजवू लागलेल्या तीव्रतेचे ते निरीक्षण करीत आहेत, आणि काहीतरी महान व निर्णायक घडण्याच्या उंबरठ्यावर आपण उभे आहोत—जग एका विलक्षण महान संकटाच्या दाराशी येऊन ठेपले आहे—हे ते ओळखत आहेत.”

“देवदूत आता कलहाचे वारे आवरून धरत आहेत, जेणेकरून जगाला येऊ घातलेल्या त्याच्या विनाशाविषयी इशारा दिला जाईपर्यंत ती वाहू नयेत; परंतु एक वादळ जमून येत आहे, जे पृथ्वीवर कोसळण्यास सिद्ध आहे; आणि जेव्हा देव आपल्या देवदूतांना ते वारे सोडण्याची आज्ञा देईल, तेव्हा असा संघर्षाचा प्रसंग उद्भवेल की ज्याचे चित्रण कोणतीही लेखणी करू शकणार नाही.”

“बायबल, आणि केवळ बायबलच, या गोष्टींचे योग्य दर्शन घडविते. येथे आपल्या जगाच्या इतिहासातील महान अंतिम दृश्ये प्रकट केली आहेत—अशा घटना, ज्यांच्या सावल्या आधीच पुढे पडू लागल्या आहेत; त्यांच्या आगमनाचा नाद पृथ्वीला थरथर कापण्यास लावतो आणि भयामुळे मनुष्यांची अंतःकरणे खचून जातात.”

““पाहा, परमेश्वर पृथ्वीला रिकामी करीत आहे, आणि तिला उजाड करीत आहे, आणि तिला उलटीपालटी करीत आहे, आणि तिच्या रहिवाशांना विखुरून टाकीत आहे.... त्यांनी नियमांचे उल्लंघन केले आहे, विधी बदलला आहे, सनातन करार मोडला आहे. म्हणून शापाने पृथ्वीला ग्रासले आहे, आणि त्यात राहणारे उध्वस्त झाले आहेत.... डफांचा आनंद थांबला आहे, जल्लोष करणाऱ्यांचा कोलाहल संपला आहे, वीणेचा आनंद थांबला आहे.’ यशया 24:1-18.

““हाय त्या दिवसाचे! कारण परमेश्वराचा दिवस समीप आला आहे, आणि तो सर्वशक्तिमानाकडून येणाऱ्या संहाराप्रमाणे येईल.... बी त्यांच्या ढेकळांखाली कुजून गेले आहे, कोठारे उजाड पडली आहेत, धान्यकोठारे मोडून पडली आहेत; कारण धान्य वाळून गेले आहे. जनावरे कशी कुरकुर करीत आहेत! गुरांचे कळप व्याकुळ झाले आहेत, कारण त्यांना कुरण नाही; होय, मेंढरांचे कळपही उध्वस्त झाले आहेत.’ ‘द्राक्षवेल सुकून गेली आहे, आणि अंजीराचे झाड कोमेजले आहे; डाळिंबाचे झाड, खजुराचे झाडही, आणि सफरचंदाचे झाड, म्हणजे शेतातील सर्व वृक्ष वाळून गेले आहेत; कारण मनुष्यपुत्रांपासून आनंद नष्ट झाला आहे.’ योएल 1:15-18, 12.”

“माझ्या अंतःकरणाच्या अंतरतमात मला वेदना होत आहेत; ... मी स्वस्थ राहू शकत नाही, कारण, हे माझ्या जीव, तू रणशिंगाचा नाद, युद्धाचा इशारा ऐकला आहेस. विनाशावर विनाश पुकारला जात आहे; कारण संपूर्ण देश उजाड झाला आहे.”

“मी पृथ्वी पाहिली, आणि पाहा, ती निराकार व शून्य होती; आणि आकाश, आणि त्यात प्रकाश नव्हता. मी पर्वत पाहिले, आणि पाहा, ते थरथरत होते, आणि सर्व टेकड्या डळमळत होत्या. मी पाहिले, आणि पाहा, तेथे

मनुष्य नव्हता, आणि आकाशातील सर्व पक्षी उडून गेले होते. मी पाहिले, आणि पाहा, सुपीक प्रदेश अरण्य झाला होता, आणि त्यातील सर्व नगरे उद्ध्वस्त झाली होती.' यिर्मया 4:19, 20, 23-26."

"'हाय! कारण तो दिवस महान आहे; त्याच्यासारखा दुसरा कोणताही नाही: तो याकोबाच्या क्लेशाचा काळ आहे; परंतु त्यातून त्याचा उद्धार होईल.' यिर्मया 30:7." एज्युकेशन, 178-181.